

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 216

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 martie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
27.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 77/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.....	265.	— Hotărâre privind aprobarea cheltuielilor ocazionate de organizarea de către Ministerul Justiției — Institutul Național de Expertize Criminalistice, în perioada 21—25 septembrie 2004, a întâlnirii grupului de lucru al experților în documente din rețeaua europeană a institutelor de științe criminalistice (ENFSI).....
94.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 77/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.....	2	6-7
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	268.	— Hotărâre privind desemnarea Serviciului de Telecomunicații Speciale ca integrator în vederea realizării unei rețele de comunicații pentru interconectarea Casei Radio București cu studiourile regionale, locale și diferite puncte de transmisie din București și din țară.....
Decizia nr. 65 din 24 februarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003.....	3	270.	— Hotărâre pentru modificarea art. 11 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 626/2001.....
	3-6		7
			8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 77/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 77 din 28 august 2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, adoptată în temeiul art. 1 pct. III. 11 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 1, alineatul (1) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin *discriminare* se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.“

2. La articolul I punctul 1, după alineatul (1) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe.“

3. La articolul I punctul 1, după alineatul (3) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.“

4. La articolul I punctul 1, alineatul (5) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„(5) Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție

cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării.“

5. La articolul I punctul 6, alineatul (1) al articolului 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 5—8, art. 10, art. 15 alin. (1), (3) și (6), art. 16, art. 17 alin. (1), art. 18 și 19 se sancționează cu amendă de la 2.000.000 lei la 20.000.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 4.000.000 lei la 40.000.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.“

6. La articolul I punctul 7, alineatul (3) al articolului 20 va avea următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.“

7. La articolul I punctul 8, alineatul (4) al articolului 20 se abrogă.

8. La articolul I punctul 9, alineatul (6) al articolului 20 va avea următorul cuprins:

„(6) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (5) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei.“

9. La articolul I, după punctul 9 se introduc trei puncte noi, punctele 9¹—9³, cu următorul cuprins:

„9¹. **La articolul 21, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:**

«(4) Dovada discriminării se poate face prin orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video.»

9². **Articolul 22 va avea următorul cuprins:**

«Art. 22. — (1) Organizațiile neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului sau care au interes legitim în combaterea discriminării au calitate procesuală activă în cazul în care discriminarea se manifestă în domeniul lor de activitate și aduce atingere unei comunități sau unui grup de persoane.

(2) Organizațiile prevăzute la alin. (1) au calitate procesuală activă și în cazul în care discriminarea aduce atingere unei persoane fizice, la cererea acesteia din urmă.»

9³. **Titlul capitolului III va avea următorul cuprins:**

«CAPITOLUL III

Dispoziții procedurale și sancțiuni»“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 16 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
RADU VASILE

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 5 martie 2004.
Nr. 27.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 77/2003 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea
și sancționarea tuturor formelor de discriminare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 77/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și se dispune publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 4 martie 2004.
Nr. 94.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 65

din 24 februarie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4),
art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Dana Titian	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (4) și art. 26 alin. (4), în ceea ce privește caracterul „definitiv și irevocabil” al hotărârii Curții de Apel București, precum și ale art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003. Excepția a fost ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună în Dosarul nr. 27/PARTIDE/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspund autorul excepției, prin președinte Ioan Antonescu, precum și partea Elena Lupu, constatându-se lipsa părților Ștefania Viorica Oprea, Marcel Coandă, Ramona Oprea, Ștefan Oprea, Cătălina Coandă, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21, 24, 50, 51, 54, 123, art. 125 alin. (1), art. 128 și art. 144 lit. c), precum și dispoziții din pactele, tratatele și convențiile internaționale referitoare la drepturile omului și libertățile fundamentale, ratificate de România și care, potrivit art. 20 din Constituție, fac parte din dreptul intern.

Partea Elena Lupu solicită, de asemenea, admiterea excepției, invocând încălcarea aceluiași prevederi constituționale și convenționale arătate de reprezentantul autorului excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, întrucât apreciază că dispozițiile criticate din Legea partidelor politice nr. 14/2003 sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 august 2003, pronunțată în Dosarul nr. 27/PARTIDE/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor, în ordinea invocării, art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (2), precum și art. 21 alin. (4) și art. 26 alin. (4), în ceea ce privește caracterul „definitiv și irevocabil” al hotărârii Curții de Apel**

București, toate din Legea partidelor politice nr. 14/2003.

Excepția a fost ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună într-o cauză având ca obiect înregistrarea acestui partid politic.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate sunt contrare „dispozițiilor Constituției României, art. 21, 24, 50, 51, 54, 123, 125 (1), în general, și art. 128 și 144 (c), în special, raportate la Codul de procedură civilă, inclusiv pactele, tratatele și convențiile internaționale semnate de România ca parte și ratificate de Parlamentul țării noastre, toate acestea făcând parte din dreptul intern”. În esență, în opinia autorului excepției, prin textele de lege menționate „au fost și sunt afectați zeci de mii de români cu drept de vot”, întrucât „cei interesați au reușit să golească de conținut și să anuleze multe drepturi fundamentale ale românilor prevăzute în Legea fundamentală”, și anume: libera dezvoltare a cetățenilor, dreptatea și pluralismul politic, „pe calea refuzului abuziv de a fi judecate și soluționate cererile de recurs pentru înregistrarea Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună”; egalitatea între cetățeni; pluralismul politic; tratatele, pactele și convențiile internaționale ratificate de România și care fac parte din dreptul intern, precum și Declarația Universală a Drepturilor Omului. De asemenea, în legătură cu Legea nr. 14/2003 se mai susține că aceasta: „reprezintă un coș cu bile negre pentru cei care trebuiau să onoreze obligațiile asumate prin numeroasele acte normative internaționale la care România este parte — documente ratificate de Parlamentul acestei țări, care trebuie să asigure condiții normale de atingere a standardelor enunțate în Carta Națiunilor Unite, în Declarația Universală a Drepturilor Omului”; nesocotește cu aroganță Constituția României; constituie o ofensă grea adusă Declarației Universale a Drepturilor Omului și o atitudine impardonabilă față de idealurile lumii civilizate; anulează dreptul sfânt la asociere și dreptul de a candida și de a fi ales; reprezintă un afront față de Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, în general, și față de protocoalele adiționale la acesta; reprezintă o umilire a multor milioane de români cu drept de vot, contrar Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale; reprezintă o nesocotire gravă la adresa Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a protocoalelor adiționale la aceasta; încurajează incomensurabil atitudinile și formele de discriminare contra Convenției pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, „întrucât legiuitorul are posibilitatea să prevadă căile de atac pe care le consideră oportune, în funcție și de finalitatea actului normativ”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, în esență, criticile formulate vizează aspecte de natură politică și situații de fapt cu privire la care Curtea Constituțională nu este competentă să se pronunțe. În legătură cu invocarea încălcării prevederilor art. 11 și 20

din Constituție, consideră că acestea nu sunt incidente și relevante în soluționarea excepției de neconstituționalitate. Cu privire la susținerile referitoare la nesocotirea prevederilor constituționale ale art. 21, arată că, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, accesul liber la justiție nu înseamnă asigurarea accesului la toate structurile judecătorești și la exercitarea tuturor căilor de atac, ci numai la cele stabilite prin lege. În sfârșit, mai arată că din conținutul textelor de lege criticate nu rezultă că ele ar contraveni dreptului la apărare, prevăzut de art. 24 din Constituție, și nici art. 129 din aceasta, referitor la folosirea căilor de atac.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel, în legătură cu invocarea încălcării prin dispozițiile de lege criticate a prevederilor art. 21, 24, 125 și 128 din Constituție, se arată că „persoanele interesate au posibilitatea de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărate și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează într-o societate democratică procesul echitabil”. Tot astfel, din interpretarea dispozițiilor constituționale ale art. 125 și 128 rezultă că reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac „este de competență exclusivă a legiuitorului, care poate institui reguli speciale de procedură în considerarea unor situații deosebite cum ar fi asigurarea celerității judecării cauzei”. Respectând aceste dispoziții constituționale, legiuitorul a stabilit că hotărârea Tribunalului București de înregistrare sau respingere a înregistrării unui partid politic poate fi contestată în fața Curții de Apel București, ceea ce asigură accesul liber la un grad de jurisdicție. Arată că, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu prin Decizia Plenumului nr. 1 din 18 februarie 1994, „art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac”, iar potrivit celor statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin hotărârea pronunțată în cazul „Golder împotriva Regatului Unit”, anul 1975, „Dreptul de acces la tribunale nu este absolut. Fiind vorba de un drept pe care convenția l-a recunoscut fără să îl definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicite admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept”. Așa fiind, consideră că nici art. 20 alin. (2) din Constituție nu este încălcat. În legătură cu susținerile de neconstituționalitate a art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2) din Legea nr. 14/2003, care prevăd obligativitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, doar a hotărârilor referitoare la înregistrarea și radierea partidelor politice, arată că „legiuitorul a avut în vedere asigurarea unei formalități de publicitate cu privire la partidele nou înregistrate sau radiate, întrucât publicarea se realizează după ce mențiunile respective au fost operate în Registrul partidelor politice”, care nu conține rubrici și cu privire la cererile de înregistrare respinse de instanțele judecătorești competente. În sfârșit, arată că, de altfel, prevederile din Constituție invocate nici nu au incidență în cauză, iar aspectele semnalate în legătură cu privire la refuzul de eliberare a unor copii legalizate de pe hotărârea judecătorească de respingere a cererii de înregistrare a unui partid politic țin de modul de aplicare a legii, iar nu de neconcordanța cu dispozițiile constituționale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (2), art. 21 alin. (4) și art. 26 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 14/2003 sunt constituționale. Astfel, în legătură cu susținerile privind neconstituționalitatea art. 21 alin. (4) și art. 26 alin. (4) din legea criticată prin raportare la dispozițiile art. 21 și 128

din Constituție, arată că textele vizate de excepție prevăd procedura de soluționare a cererilor pentru înregistrarea partidului politic sau modificarea statutului acestuia, iar împotriva hotărârii de respingere a cererilor persoana interesată poate face contestație la Curtea de Apel București, în termen de 5 zile de la data comunicării hotărârii Tribunalului București. Mai arată că, de altfel, „Constituția nu conține nici o dispoziție cu privire la gradele de jurisdicție pe care trebuie să le parcurgă procesele până la adoptarea soluției finale“, iar așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, accesul la justiție nu presupune în toate cazurile accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, competența reglementării lor revenind, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 125, exclusiv legiuitorului. În ceea ce privește invocarea încălcării art. 24 din Constituție, arată că textele de lege criticate „nu conțin dispoziții de natură să îngreuească drepturile procesuale ale părților ori dreptul de a fi asistate de un avocat în tot cursul procesului“, iar prevederile constituționale ale art. 47 nu sunt incidente în cauză.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în ordinea invocării lor, prevederile art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2), în ceea ce privește caracterul „definitiv și irevocabil“ al deciziei Curții de Apel București, precum și art. 21 alin. (4) și art. 26 alin. (4), toate din Legea partidelor politice nr. 14/2003. Textele de lege criticate prevăd:

— Art. 51 alin. (4): *„Înregistrarea și radierea partidelor politice, operate în Registrul partidelor politice, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.“;*

— Art. 52 alin. (2): *„Prevederile art. 51 alin. (2)–(4) se aplică în mod corespunzător.“;*

— Art. 21 alin. (4): *„Decizia Curții de Apel București este definitivă și irevocabilă.“;*

— Art. 26 alin. (4): *„Curtea de Apel București se pronunță în termen de 15 zile de la înregistrarea contestației, iar hotărârea sa este definitivă și irevocabilă.“*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi de lege contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 21 *„Accesul liber la justiție“*, art. 24 *„Dreptul la apărare“*, art. 50 devenit art. 54 *„Fidelitatea față de țară“*, art. 51 devenit art. 1 alin. (5) *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legii este obligatorie“*, art. 54 devenit art. 57 *„Exercitarea drepturilor și a libertăților“*, art. 123 alin. (1) devenit art. 124 alin. (1) *„Justiția se desfășoară în numele legii“*, art. 128 devenit art. 129 *„Folosirea căilor de atac“*, art. 144 devenit art. 146 referitor la atribuțiile Curții Constituționale.

De asemenea, autorul excepției mai invocă încălcarea Codului de procedură civilă, dispoziții referitoare la drepturile omului și libertățile fundamentale din pactele, tratatele

și convențiile internaționale ratificate de România, precum și Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că aceasta vizează dispozițiile art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (2), art. 21 alin. (4) și art. 26 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, referitoare la caracterul „definitiv și irevocabil“ al deciziilor pronunțate de Curtea de Apel București, precum și cele cu privire la încetarea activității partidului și radierea lui din Registrul partidelor politice. Aceste prevederi de lege mențin soluția de principiu cuprinsă în art. 19 alin. (4) și art. 23 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, cu modificările ulterioare, care a fost abrogată, cu excepția cap. VI — Finanțarea partidelor politice, prin art. 56 din Legea nr. 14/2003.

Or, cu privire la constituționalitatea textelor menționate din Legea nr. 27/1996, Curtea s-a pronunțat într-o cauză în care același autor — Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună — a ridicat excepția de neconstituționalitate cu invocarea încălcării aceluiași prevederi din Constituție și din documentele internaționale indicate și în prezentul dosar și, în esență, pentru aceleași considerente.

Astfel, prin Decizia nr. 268 din 17 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 11 noiembrie 2002, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate ridicată, a statuat, în esență, următoarele: caracterul „definitiv“ al deciziei Curții de Apel București nu numai că nu încalcă prevederile constituționale ale art. 128 (devenit art. 129), privind folosirea căilor de atac, în condițiile legii, ci sunt în deplină concordanță cu acestea, în sensul că reglementează contestația împotriva hotărârii Tribunalului București ca o cale de atac. Or, potrivit dispozițiilor constituționale, reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești este atributul exclusiv al legiuitorului, ceea ce se întâmplă în cazul de față, întrucât reglementarea este cuprinsă în lege; susținerile referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 sunt neîntemeiate, întrucât accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se desfășoară, dar nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Aceasta deoarece, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție [devenit art. 126 alin. (2)] și jurisprudenței constante a Curții Constituționale, competența și procedura de judecată sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite în considerarea unor situații diferite; art. 24 din Constituție, care garantează dreptul la apărare, nu este încălcat, întrucât textele de lege criticate nu conțin dispoziții de natură să îngreuească drepturile procesuale ale părților ori dreptul de a fi asistate de un avocat în tot cursul procesului.

De asemenea, prin aceeași decizie, pronunțându-se cu privire la contrarietatea dintre textele de lege criticate și dispoziții din documente internaționale ratificate de România, Curtea a reținut că, în legătură cu acestea, ca și în cauza de față, nu sunt formulate motive de neconstituționalitate. Așa fiind, s-a constatat că prevederile constituționale ale art. 20, referitoare la *„Tratatele internaționale privind drepturile omului“*, nu sunt incidente în cauză.

Având în vedere că, așa cum s-a arătat deja, dispozițiile art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (2), art. 21 alin. (4) și art. 26 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 14/2003 mențin soluția de principiu cuprinsă în art. 19 alin. (4) și art. 23 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, cu modificările ulterioare, aceleași considerente care au

justificat Decizia Curții nr. 268 din 17 octombrie 2002 impun respingerea prezentei excepții de neconstituționalitate.

De altfel, chiar în legătură cu dispozițiile art. 26 alin. (4) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, sub aspectul caracterului definitiv și irevocabil al hotărârilor Curții de Apel București, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 119 din 25 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2003, în sensul constituționalității acestora.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (4) și art. 26 alin. (4), în ceea ce privește caracterul „definitiv și irevocabil” al hotărârii Curții de Apel București, precum și ale art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună în Dosarul nr. 27/PARTIDE/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea cheltuielilor ocazionate de organizarea de către Ministerul Justiției — Institutul Național de Expertize Criminalistice, în perioada 21—25 septembrie 2004, a întâlnirii grupului de lucru al experților în documente din rețeaua europeană a institutelor de științe criminalistice (ENFSI)

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea de către Ministerul Justiției — Institutul Național de Expertize Criminalistice, în perioada 21—25 septembrie 2004, a întâlnirii grupului de lucru al experților în documente din rețeaua europeană a institutelor de științe criminalistice (ENFSI).

Art. 2. — (1) Finanțarea cheltuielilor ocazionate de organizarea acțiunii prevăzute la art. 1, în sumă de 1.300.000 mii lei, conform devizului estimativ prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, se asigură din taxele percepute pentru participare, taxele pentru ateliere, contravaloarea închirierii spațiilor pentru expunere și, în completare, din bugetul Ministerului Justiției aprobat pe anul 2004.

(2) Sumele în lei și în valută prevăzute la alin. (1) se colectează în conturi distincte, deschise la o bancă comercială din România de către Ministerul Justiției — Institutul Național de Expertize Criminalistice, și se utilizează pentru finanțarea cheltuielilor ocazionate de organizarea acțiunii.

(3) Până la încasarea sumelor reprezentând taxele de participare, taxele pentru ateliere și contravaloarea închirierii spațiilor pentru expunere, finanțarea cheltuielilor ocazionate de organizarea acțiunii prevăzute la art. 1 se asigură din bugetul Ministerului Justiției, de la capitolul „Autorități publice”, titlul „Subvenții”.

(4) Cu suma ce reprezintă diferența dintre încasările din taxe de participare, taxe pentru ateliere, contravaloarea

închirierii spațiilor pentru expunere și cota-parte din acestea, utilizată pentru finanțarea acțiunii prevăzute la art. 1, se reconstituie plățile de casă efectuate potrivit alin. (3).

Art. 3. — Utilizarea sumei alocate pentru organizarea și desfășurarea acțiunii prevăzute la art. 1 se va face cu respectarea prevederilor legale.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Rodica Mihaela Stănoiu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 26 februarie 2004.
Nr. 265.

ANEXĂ

DEVIZ ESTIMATIV

privind cheltuielile ocazionate de organizarea de către Ministerul Justiției — Institutul Național de Expertize Criminalistice, în perioada 21—25 septembrie 2004, a întâlnirii grupului de lucru al experților în documente din rețeaua europeană a institutelor de științe criminalistice (ENFSI)

1. Cheltuieli pentru masă — pauze pentru cafea, prânzuri, cine speciale (5 zile x 120 de persoane)	1.044.000.000 lei
2. Achiziționarea de mape, bloc-notesuri și pixuri (120 de persoane)	82.000.000 lei
3. Cheltuieli promoționale, cadouri, decorațiuni florale (120 de persoane)	87.000.000 lei
4. Turul orașului București, bilete de intrare la obiective turistice (120 de persoane)	87.000.000 lei
Total costuri estimate:	1.300.000.000 lei

NOTĂ:

Întreaga sumă urmează a fi acoperită:

- din taxe de participare reprezentând echivalentul a 200—250 euro/persoană;
- din taxe pentru ateliere reprezentând echivalentul în lei a 2 x 40 euro/persoană;
- din contravaloarea spațiilor închiriate pentru expunerea de aparatură către firmele străine specializate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind desemnarea Serviciului de Telecomunicații Speciale ca integrator în vederea realizării unei rețele de comunicații pentru interconectarea Casei Radio București cu studiourile regionale, locale și diferite puncte de transmisie din București și din țară

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 11 lit. n) din Legea nr. 92/1996 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă desemnarea Serviciului de Telecomunicații Speciale ca integrator în vederea realizării unei rețele de comunicații pentru interconectarea Casei Radio București cu studiourile regionale, locale și diferite puncte de transmisie din București și din țară.

Art. 2. — În acest scop Societatea Română de Radiodifuziune și Serviciul de Telecomunicații Speciale vor încheia, în condițiile legii, un contract de prestări de servicii de telecomunicații.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Tudor Tănase
Directorul general al Societății Române de Radiodifuziune,
Dragoș Șeuleanu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 26 februarie 2004.
Nr. 268.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 11 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 626/2001

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Alineatul (1) al articolului 11 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 626/2001, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 17 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Sediul central al A.D.S. este în municipiul București, str. Știrbei Vodă nr. 43, sectorul 1.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 26 februarie 2004.

Nr. 270.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro